

i Krigsberedskab, det var bedst om det aldrig skete, men den Mulighed, at det kan ske, er ikke udelukket, og skulde den indtræde, saa er det forsvareligt og alene forsvareligt, at vi staa saa godt i denne Retning, som vi overhovedet kunne komme til at staa. Jeg skal tillade mig en Bemærkning til den høitærede Krigsminister, som mente, at jeg havde forstaaet en Bestemmelse i Loven saaledes, at Hesteierne skulle afmelde deres Heste til Kommunalbestyrelsen. Dette har jeg egentlig ikke sagt; jeg har kun sagt, at det Geneste, jeg kan tænke mig, der kunde komme for Hesteierne, kunde blive en Forpligtelse til at afmelde deres Heste, forudsat, at man gik ind paa en saadan Ordning, at det blev Vedkommende bekendt, at deres Heste vare betegnede som brugbare. Man behøver aldeles ikke at komme til en saadan Ordning, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er mig fuldkommen nærværende, at man ikke behøver at komme dertil, thi Lovforslaget indbefatter jo ogsaa Kjøbenhavn og Kjøbstæbne, og derfor tror jeg, den Beregning, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antjær) opstillede, var urigtig, thi han fordelte det Hele paa Landet. I Byerne ville Vedkommende vistnok træffe Foranstaltninger og henvende sig til en Hestehandler og sige: Vil Du til enhver Tid asserere os for, at vi kunne opfylde denne Lov, hvad det ikke vilde være vanskeligt at faae en Mand til. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vojfen) udfastede et mørkt Villedde af de Fæver, den Tvang og de uheldige Omstændigheder, som kunde møde i Landkommunerne, idet denne Lov kunde tilveiebringe Tvang paa Heste, og Vedkommende kunde sælge deres Heste, naar de troede, at Noget stod for. Naar man kender noget nøiere til de faktiske Forhold, som de ere paa de allerfleste Steder paa Landet, tror jeg ikke, man behøver at nære Frygt i den Retning; jeg tror for Exempel ikke, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Solm) vil være bange for, at der skal opstaa saadanne Fæver. Jeg tror, at i Reglen vil man betale disse Heste meget anstændig, og at de Fleste, der overhovedet ville af med deres Heste, ville være glade ved at komme af med dem paa denne Maade. Man vil tage Hestene i en Alder, hvor de ikke ere saaa sættelige til Hestehandlere, idet Krigsbestyrelsen faktisk taget er bedst tjent med at faae vel tjente Heste i en Alder af mindst 8—9 Aar, hvor de ikke ere saa afhændelige, og den vil tage dem til den høieste Pris. Der foreligger Erfaring fra sidste Krig, og jeg er overbevist om, at det vil kunne blive bekræftet af Medlemmer her i Folkethinget, at mange Landboere, som have leveret Heste paa den Maade, have været vel tjente dermed. Jeg næver som sagt slet ingen Frygt i den Retning; vor Hestebestand er saa rigelig, at der slet ikke er nogen Fare i saa Henseende. Kommunalbestyrelserne behøve heller ikke at være

ret meget useitligede, og jeg vil sige, at jeg formit Vedkommende ønsker, at de skulle være saa lidt useitligede som muligt. Det er nemlig Dverbevisning — og en Ytring af den høitærede Minister tyder paa, at han ser Sagen paa samme Maade — at, saalænge Kommunalbestyrelserne paa Landet ere sammenfattede i det Mindste væsentligt af Landboere — i Byerne maa Sagen ordnes paa en anden Maade —, saa vil Kommunalbestyrelsen kunne blive fiddende ganske volig i sit Lokale og ved at tale med hverandre komme til Enighed og faae konstateret, at der er 20—30 Heste, som de kunne tage, og som de kunne henvende sig til Vedkommende og forlange fremstillende, hvad Dag det skal være. Naar de en Gang om Aaret holde en saadan Raadslagning, vil der blive Heste nok tilbage, selv om der ogsaa omsættes nogle af dem. Derfor mener jeg, det er bedst, at det bliver, som i Lovforslaget tilfattet, som en Foranstaltning, der er sat i Værk fra Regeringens Side, sat i Værk fra Amtsraadets Side og ligger og hviler, om jeg saa maa sige, hos Kommunalbestyrelsen, der altid er i Stand til med en Dags Varsel at sætte den igjennem. Derfor tror jeg ogsaa, det vil være betænkeligt at komme ind paa den Vndring, der blev nævnt af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madjen), som ganske vist kunde give en Bestemmelse, der i Formen var mere tiltalende, men som jeg tror faktisk vilde genere en hel Del i Landkommunerne, hvor det egentlig gjælder om at udføre Loven paa en saadan Maade, at det bliver en Slags Naturaludfrysning, medens det ganske vist i Bydistrikterne vilde faae en anden Karakter.

Solm: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har haat Ordet to Gange, men hvis Thinget samtykker deri, skal jeg give det ærede Medlem Ordet. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Solm: Naar jeg har gennemlæst Lovforslaget og ligeledes Forhandlingerne i Landstinget, er det stadig forekommet mig, at den ærede Krigsminister lagde en mildere Mening ind i Loven end den, jeg tror der med Rette kan læses ud af den. Dersom den Motivering, den ærede Minister er fremkommen med her i Dag, er Lovens Mening, forekommer det mig nemlig, at allerede den første Paragraf er altfor streng, og dette var min Grund til at reise mine Indvendinger imod Lovforslaget ved Forhandlingens Begyndelse. Det forekommer mig, at der er to Hovedpunkter i selve Lovforslaget, som ere for strenge, men som den ærede Minister lægger en mildere Fortolkning i. Saalænge disse Punkter findes i Lovforslaget, kan man imidlertid ikke